

تسلط ایران بر جریان انرژی، چگونه سیاست‌های پولی فدرال رزرو را به استیصال کشاند؟

نبح تورم آمریکا در دست هرمرز

سرمقاله

و دومی، سردرگمی سرمایه‌گذارانی که آینده را تیره می‌بینند، بازارها دریافته‌اند که تورم در آمریکا در حال تبدیل شدن به «تورم ساختاری» است و تا زمانی که پالس‌های شفاف‌ی از آرامش در مسیرهای انرژی از سمت ایران دریافت نشود، هیچ‌گونه دستکاری دستپاچه نرخ بهره، درمان این درد نخواهد بود.

اینجاست که قصه به بخش تراژیک خود می‌رسد. فدرال رزرو، نرخ بهره را بالا می‌برد تا تورم سرکش را مهار کند، اما تورم از جای دیگری، یعنی از قیمت انرژی و ناامنی بازارهای جهانی، تغذیه می‌کند. آمریکا در یک دور باطل افتاده است. افزایش نرخ بهره، هزینه استقراض و جنگ را برای ترامپ سنگین‌تر می‌کند و تورم همچنان برگ‌زده مردم فشار می‌آورد. تلاش برای درمان این بیماری با قرص‌های مسکن پولی کارساز نیست. ترامپ که این روزها دست به دامن تقاضای مذاکره شده است، به خوبی می‌داند که ریشه اصلی این بحران در قدرت موازنه و مدیریت ایران بر گلوگاه‌های انرژی نهفته است. او برای رهایی از این تله به گشایشی واقعی در عرضه انرژی نیاز دارد تا شاید فشارهای کمرشکن تورمی اندکی فروکش کند.

تزریق می‌کنند تا رونق بگیرد. اما وقتی تورم مانند سیلاب به راه می‌افتد، برای جمع کردن نقدینگی از بازار، نرخ بهره را بالا می‌برند تا پول به جای بازار به سمت بانک‌ها روانه شود. ترامپ که با وعده تورم ناچیز و رونق حداکثری به میدان آمده بود، حالا در تله‌ای گرفتار شده که ابزار نجات بخش دیروز، امروز به وبال گردنش تبدیل شده است. او حتی برای کنترل این اوضاع رویای گماردن «کوبین وارش» را در سر داشت تا نرخ بهره را پایین نگه دارد. اما واقعیت‌های اقتصادی، وارش را نیز در مسند ریاست فدرال رزرو به همان نقطه‌ای رساند که چاره‌ای جز افزایش نرخ‌ها نیست.

شاید این سؤال پیش بیاید که چرا تغییر چند صدم درصدی نرخ بهره یا تورم در آمریکا تا این حد جنجالی است؟ برای پاسخ، باید مقیاس‌ها را درست دید. در اقتصادهای بزرگی چون ایالات متحده، جابه‌جایی اندک در این شاخص‌ها به اندازه تکانه‌های چند ده درصدی در اقتصادهای در حال توسعه، تمام ارکان مالی را می‌لرزاند. تورم فعلی در آمریکا در حال حاضر دوم‌تور محرک دارد که اولی فشار کمبود انرژی از گلوگاه‌های راهبردی جهان، یعنی تنگه هرمز و باب‌المندب، است

یک بهبود معنادار در روندهای بنیادین تورم به دست نمی‌دهند. به این ترتیب، افزایش ۰.۲۵ درصدی بازتاب نگرانی از اقتصادی بود که هنوز نتوانسته مسئله تورم را که به واسطه جنگ اخیر شعله‌ور شده، به‌طور کامل پشت سر بگذارد. واکنش سیاسی کاخ سفید هم تقریباً بلافاصله از راه رسید. دونالد ترامپ در «تروث سوشال» نوشت که نرخ بهره آمریکا باید به یک درصد یا حتی پایین‌تر برسد و سخنگوی معاون مطبوعاتی کاخ سفید، تصمیم فدرال رزرو را «تأسف‌بار» توصیف کرد. در سوی دیگر، دموکرات‌ها نیز فرصت را از دست ندادند و هزینه این تصمیم را مستقیماً متوجه دولت ترامپ کردند. برندن بویل، افزایش نرخ بهره را نشانه دیگری از ناکامی اقتصادی جمهوری خواهان دانست و الیزابت وارن حتی پیش از اعلام رسمی تصمیم گفت اگر سیاست‌های ترامپ در میان نبود، شاید اکنون بحث اصلی بازار بر سر کاهش نرخ بهره و رونق اقتصادی بود.

برای درک پیچیدگی این بازی، باید به منطق ساده نرخ بهره بازگشت. نرخ بهره در اقتصاد همانند شیر فلکه آب است. وقتی چرخ‌دنده‌های تولید کند می‌شود، سیاست‌گذاران با کاهش نرخ بهره، پول ارزان به بازار

< > اواخر هفته گذشته، هنوز چند ساعت تا اعلام تصمیم فدرال رزرو باقی مانده بود که فضای وال استریت عملاً از یک انتظار مشترک پر شده بود: افزایش نرخ بهره. ابزارهای رصد انتظارات بازار، احتمال بالا رفتن ۰.۲۵ درصدی نرخ بهره را تقریباً قطعی می‌دانستند و دیگر جایی برای حدس و گمان باقی نمانده بود. ساعتی بعد، فدرال رزرو نیز همین انتظار را رسمی کرد و با رأیی یک‌دست، نرخ بهره معیار را از محدوده ۳.۵ تا ۳.۷۵ درصد به ۳.۷۵ تا ۴ درصد رساند. تصمیمی که یک معنا بیشتر نداشت. پس از نزدیک به سه سال، چرخه افزایش نرخ بهره در آمریکا دوباره به صحنه برگشته است.

روی کاغذ، اما ماجرا فقط ۰.۲۵ درصد است. عددی کوچک که به تنهایی شاید حتی ارزش مکث کردن نداشته باشد. اما اهمیت این ربع واحد در چیزی است که پشت آن پنهان شده. کوبین وارش، رئیس فدرال رزرو، در نشست خبری تلاش کرد لحن خود را آرام نگه دارد، اما پیام روشن بود: «تورم همچنان بیش از اندازه بالاست و مدت زیادی است که در همین محدوده گرفتار شده». او گفت داده‌های تابستان امسال هنوز نشانه‌ای از

دبیر شورای عالی امنیت ملی:

به نفع واشنگتن است که شرایط ما را برای پایان جنگ بپذیرد

< > سرلشکر محسن رضایی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، در گفت‌وگو با الجزیره، ضمن تشریح مواضع تهران درباره ادامه درگیری‌ها، تأکید کرد که ایران برای سناریوهای مختلف آماده است و از واشنگتن خواست شرایط ایران برای پایان جنگ را بنپذیرد. رضایی گفت: «به نفع واشنگتن است که شرایط ما را برای پایان جنگ بپذیرد و تهدیدات ترامپ به هیچ نتیجه‌ای نخواهد رسید. ما برای یک جنگ سرنوشت‌ساز آماده‌ایم.» او همچنین با اشاره به توان دفاعی ایران افزود: «مانقاط ضعف ارتش آمریکای ما نیست و بیش از هر زمان دیگری برای مقابله با حملات هوایی آن آماده‌ایم.» دبیر شورای امنیت ملی از تغییر رویکرد تهران در قبال واشنگتن پس از خروج آمریکا از یادداشت تفاهم خبر داد و گفت: «ما اخیراً یک موشک ضد کشتی را در نزدیکی یک ناو هواپیمابر آمریکایی آزمایش کردیم.» سرلشکر رضایی خبر داد: «ما با میانجی‌گری که شرایط ما را با هدف توقف جنگ به واشنگتن منتقل کرد، در تماس هستیم و منتظر پاسخ رئیس‌جمهور ترامپ هستیم. شرایط ما پایان جنگ در تمام جبهه‌ها، آزادسازی دارایی‌های مسدود شده ما و پایان محاصره دریایی است.» در بخش دیگری از این گفت‌وگو، او درباره برنامه هسته‌ای ایران گفت: «اقدامات آمریکا و اسرائیل به ما اجازه می‌دهد از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای خارج شویم.» با این حال، سرلشکر رضایی تأکید کرد: «ما هنوز تصمیمی برای خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نگرفته‌ایم و موضوع به رفتار واشنگتن بستگی دارد.»

قاب

تصاویر خسارات سنگین به پایگاه آمریکایی در کویت پس از حمله ایران

< > شبکه «میداس نیوز» با انتشار تصاویری، ابعاد تازه‌ای از پیامدهای حمله ایران به پایگاه‌های آمریکاد در خاک کویت را فاش کرد. بررسی‌های دقیق نشان می‌دهد این خسارات مربوط به پایگاه نظامی «کمپ عرفیجان» است. پناهگاه مستحکم (سنگر) برای اسکان ایمن نیروهای آمریکایی، ساختمان چندطبقه و دیگر تأسیسات پشتیبانی مستقر در این پایگاه دچار خسارت سنگین شده‌اند.

#اعتراف شبکه ای بی سی نیوز

ضربه جبران‌ناپذیر به پایگاه‌های آمریکا

< > ایران در واکنش به تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی، ضربات سختی به پایگاه‌های آمریکا وارد کرد، به‌گونه‌ای که برخی از این پایگاه‌ها غیرقابل استفاده شده است. درحقیقت، به دنبال حملات موفق ایران، واشنگتن با هزینه‌ای بلندمدت برای بازسازی زیرساخت نظامی خود در منطقه روبه‌رو شده است.

شبکه ای بی سی نیوز با انتشار تصاویر و اطلاعات جدید از چند پایگاه آمریکایی در منطقه گزارش داده که حملات ایران خسارت گسترده‌ای به تأسیسات آمریکا وارد کرده است. این تصاویر، آسیب به ساختمان‌ها و یک هواپیمای نظامی در سه پایگاه در کویت و یک پایگاه در عربستان را نشان می‌دهد. گزارش از ای بی سی به نقل از یک نیروی ارشد نظامی آمریکا که خواسته نامش منتشر شود، می‌گوید برخی از این پایگاه‌ها «به‌طور غیرقابل جبرانی» آسیب دیده‌اند و اگر قرار باشد بازسازی شوند، ممکن است این روند دهه‌ها طول بکشد. اهمیت ماجرا فقط در هزینه تعمیر ساختمان‌ها نیست. آمریکا طی دهه‌ها شبکه‌ای از پایگاه‌ها و تأسیسات نظامی را در اطراف ایران ایجاد کرده بود تا بتواند قدرت هوایی، اطلاعاتی و لجستیکی خود را در منطقه حفظ کند. حالا اگر بخشی از این زیرساخت‌ها برای مدت طولانی از چرخه عملیاتی خارج شده باشد، واشنگتن فقط با یک صورت حساب مالی روبه‌رو نیست؛ باید درباره میزان آسیب‌پذیری و نحوه بازسازی حضور نظامی خود در منطقه هم تصمیم بگیرد.